CAROLI DRELINCURTII De Conceptione ADVERSARIA.

Diſce, homo, de tenui conſtructus pulvere, qua Te
Edidit in lucem conditione Deus.

LUGDUNI BATAVORUM,
Apud CORNELIUM BOUTESTEYN,
M. D. C. LXXXV.

— ἀκολάστου
Λαγνείας γέγονας, καὶ μιαρᾶς ῥανίδος.

— *ex immodeſta*
Libidine natus es, & ex fœdagutta.

LECTORI SALUTEM.

Quoniam apud Typothetas obtinet ut maculoſa quævis, feſtinanti calamo Diſcipulorum Excepta, publici fiant juris, inſcio Auctore, ſatius eſſe duximus prævenire quàm præveniri.

Tibi ergo, Candide Lector, *hæcce qualiacunque, Diſcipulis olim dictata, ſoliſque Prototypi nævis culpanda, vovemus, conſecramus.*

---

*Nónne ſicut lac fudiſti me?
Et tanquam caſeum coagulaſti me?*

Job. Cap. X. v. 9.

Nobiliſſimo & Ampliſſimo Viro

D. DANIELI VAN WYNGAER-DEN, Baroni de Wyngaerden, Benthuyſen, Ruybroek &c. Domino de Werkendam, Moermondt, Reneſſe, Zuyland, Noordwelle &c. Equeſtris Hollandiæ Ordinis nomine ad conſeſſum Celſiſſimorum Fœderati Belgii Ordinum Generalium Delegato, molium urbis Woerdæ & foſſarum totiuſque territorii Præfecto, in ſuprema molium Delflandiæ Curia Aſſeſſori &c.

CAROLUS DRELINCURTIUS S. P. D.

INjurius forem in illam humanitatem qua me paſſim proſequi

imè gravaris, *Vir No-*
me, ni Publicum apud
eros animi mei grati
bolum deponerem.
Velim itaque ſciant om-
, qua fueris hactenus
e benevolentia, & qua
in Te multiplicis ac-
i beneficii gratia. Eâ
irum animi excelſitate
litus es ut Tibi infimos,
iam impares quippiam
oſtiendi, bonitate &
eficientia devincias.
Mihi igitur cum ad re-
erandum nihil ſuppe-
ræter voluntatem, il-
lam

Iam certè omnem in votis repono, ut longævam Tibi Deus atque ſalubrem largiatur vitam in Familiæ Tuæ ſplendorem atque profectus, in Reip: commoda & in Acad: decus. Vale.

Dabam Lugduni in Batavis Kal: Maiis CIↃ IↃC LXXXV.

Ὁ θεὸς ὁ ποιήσας σε, καὶ ὁ πλάσας σε ἐκ κοιλίας --- &c.

Jehova qui fecit te, & formavit ex utero — &c.

Eſ: XLIV. v. 2.

Neotericorum ſuper Fœtus Humani Conceptione Hypotheſes atque Dogmata, ab ipſis perperam vel concepta vel fota.

PRÆFATIO.

CUrare quod quiſque dicat ſtultum eſt: Sententias igitur potiores enarro, reliquis omiſſis. In quatuor illæ claſſes digeruntur, 1a. eſt de Conceptu ex ſemine nullo & ſanguine nullo. 2a. de ſemine uno & altero. 3a. de ſemine vel maſculo, vel

utroque cum ſanguine menſtruo. 4ª. *demùm eſt de ſemine fœmineo ſolùm, citra maſculum permanens.*

Quinta quondam, quieſcente poſt fata livore, *numeranda veniet de ſemine maris unico, citra fœminæ vel ſemen ſtrictè dictum, vel ſanguinem ullum.*

CLAS-

CLASSIS 1ª. ſive

Dogma primum, de Conceptu ſine Sanguine atque *citra ſemen permanens ullum* ex ipſiſſimis Clariſſ. *Harvei* verbis, quibus hodie, indictâ cauſâ, tot homines auſcultant.

Exploratum eſt nec *ſpermate maris*[1] *aut fœminæ* in coitu projecto, nec ex *ambobus ſimul miſtis*, nec

Ε'πίκελσις.

1. Dogmatis illius ſex Hypotheſes eſſe liquet, primùm ſemine nullo, vel ſolo, vel miſto

 fœtum

nec ex ſanguine menſtruo oriri fœtum; nec protinus à coitu *Conceptus* [2] aliquid neceſſariò conſtitui. Semen enim maſculum *uterum* [3] nuſquam ingreditur, ſed illum duntaxat contagio quodam *afflat* [4] & nullo ſenſibili corpore agente prolificum reddit, virtute veluti magnetica, qua accepta

fœtum corporari; atque adeò ſupponunt —— ——

2. Poſt coitum nihil quicquam Conceptus ſtatim conſtitui.

3. Semen maris in uterum nuſquam impelli.

4. Semen maris ſuo duntaxat afflatu uterum fœcundare.

5. Vim

cepta *plaſticam* [5] uterus generandi potentiam exercet, ſimilémque ſui procreat. Atque adeò conceptio fit in utero naturalis ſicut in cerebro [6] fit con-

5. Vim *plaſticam*, uti loquuntur, utero tribuendam venire, & quidem ipſi non *intrinſecam* ſed *extrinſecam*, ab aura ſcilicet ſeminis maſculi deciduam.

6. Conceptionem omnem in utero, perindè ac in cerebro, incorpoream eſſe.

Verùm, quùm vetus iſtæc fabula tota, jam olim à *Galeno*, atque recèns etiam ab acutiſſimis Viris *Plempio*, *Fabro*, *Orchamo*, *Diemembroekio*, *Bartholino* &c. ſit penitus confoſſa & exploſa, actum eſſet agere ſi illi rurſum confutandæ multus immorarer. Deindè, quùm veri-

conceptus animalis, & ambæ conceptiones ſunt prorſus immateriales.

veritas ſit una, & illa una ita recta ſit ut nihil niſi rectiſſimum ad illam ſeſe referat, conſequens eſt ut obliqua ſex iſtæc, & ſubſequentia quævis alia detorta, haud aliter deprehendam quàm Phyſicas ſuper Humano Fœtu veritates, cum Publico deinceps ſi communicem. Illæ etenim cum rectiſſimis Naturæ regulis ad amuſſim quadrant, atque adeò tranſverſa quævis protinùs proditura ſunt.

CLAS-

CLASSIS 2ª. ſive

Dogma ſecundum de Conceptu ex ſeminibus utriſque juxta *A: Everardi* ſententiam.

Conceptio ſpirituum eſt prolificorum *utriuſque ſexus* [1] in ſubſtantia uteri facta *conſpiratio* [2] atque combinatio, qua ſpiritus ge-

Ἐπίκρισις.

Erroneas Hypotheſes decem hîc agnoſco.

1. Quòd ſpiritus prolifici ab utroque ſexu dimanent.
2. Quòd ſpiritus iſti conſpirent, idque

genitales fermento ſuo membranas uteri poroſiores efficiunt & ſuccum parti *proprium & inhærentem*[3] convertunt in *liquorem*[4] albidum, glutinoſum & ſpirituoſum, qui per membranarum uteri poros *tranſudans*[5] ſenſim circa ejus ſubſtantiam *interiorem*[6] *colli-*

gitur, poſteaque *tunica* [7] obducitur, atque ſic liquor albugineus ac lentus *tenui membrana* [8] incluſus dilatatur & colliqueſcit, quo mediante liquor hic fuſus ac ductilis promptiſſimè *auſcultat* legibus *facultatis* [10] *naturalis* ſpiritibus prolificis inſitæ, quæ materiam naſcituri fœtus diverſimode dividendo, diſponendo ac figu-

7. Quòd inibi tunicam induat.
8. Quòd iſtæc tunica ſimplex exiſtat.
9. Quòd illius tunicæ liquor auritus ſit & obediens Legi.
10. Tandem, quòd lex iſtæc Archi-

gurando adornat in cor-
is humanum.

tectonica à naturali quadam facul-
e ſanciatur.

DOGMA 3.

e ſemine rurſum uno & altero,
ẽ Clar: *Whartoni* mente.

Semen mulieris non in uteri cavitatem ſed in *ſo-lam* ' ejusſubſtantiam de-riva-

Ε'πίκρισις.

d etiam Dogmatis propter ſex cauſas à Nobis repudiatur, primùm, òd ſemen mulieris excludat ab uteri vitate.

2. Quòd

rivatur ut ibidem cum virili miſtum uterum quaſi terram præparet & ſubigat. Illis enim ſeminibus *imbibuntur* [2] uteri tunicæ atque ſic emolliuntur & *præparantur* [3] ut Embryo radices ſuas quaſi in iiſdem defigat, è quibus poſtea alimentum *attrahat* [4]. Semina inſuper iſtæc uterum ità diſ-

2. Quòd uterum imbibi putet illo ſemine fœmineo poros uteri ſubeunte.

3. Quòd ſemen fœmineum illud ſuam Symbolam conferat ut uterus præparetur ad Embryonis radiculas excipiendas.

4. Quòd radiculis Embryonicis alimentum *attrahi* velit, atque adeò Hip-

ponunt ut ſuccum nutri-
n è vaſorum uteri extre-
atibus exudantem per
rum chorii extremita-
aſſumat. Utero autem
unc modum præpara-
ſemen ſive conceptus
latim incipit *parietes* [5]
dem deſerere ſéque in
itatem ejus conglobare,
mque [6] *ibidem*, *ſive* pri-
mum

ocrateam illam *Attractionem*,
tonicis in exilium pulſam, ab
revocet.

Quòd conceptum doceat parie-
uteri primitùs quidem vel adhæ-
vel illis ſaltem contiguum eſſe,
illis poſtea deflectere.

Demùm, quòd Ovum Em-
bryo-

mum fœtus rudimentum efformare.

bryonicum formari ſtatuat è conglobatis in utero ſeminibus.

DOGMA 4.

De ſemine pariter utroque, Clariſſ: Scriptore *Ioh*: *Riolano*, Joh: Filio.

Utrumque ſemen, Virile & Muliebre, cavitate uteri exceptum & compre-

Ἐπίκρισις.

Iſtud Dogma vitiis ſeptem apud me laborat.

1. Quòd non agnoſcat ſemen fœmineum ſolum & per ſe, atque ante ullum virile ſemen ſibi permiſtum.

prehenſum, *Ovo ſimile*[1] *eſt*, cujus corticem refert *Uterus*[2], ſeminis verò *excrementum*[3] albuminis & vitelli rationem habet, ſeminis autem portio nobilior chalazas exhibet, è quibus *corporatur*[4] pullus. Certum eſt enim & indubitatum ex

Cha-

niſtum, Veriſſimum Ovum eſſe, propriiſque pelliculis concluſum.

2. Quòd corporis illius Ovi-formis corticem agnoſcat uterum eſſe, non verò foeminei Ovi membranulas.

3. Quòd ſeminis excremento nutriri ſtatuat Embryonem.

4. Quòd ſeminum, *non verò ſeminis virilis unicè*, nobiliore parte foetum corporari doceat.

5. Quòd

Chalaza[5] pullum procreari; *Vitellum*[6] verò & albumen cedere & faceſſere in alimentum pulli.

Hoc poſito ſequitur in ſemine humano duplicem ſubſtantiam contineri; unam puriſſimam & paucam, è qua conflatur corporatura; alteram excrementitiam copioſiorem, quæ

5. Quòd Chalazis pullum procreari velit. Illæ interim ſubventaneis Ovis etiam inſunt: In Ovis verò foecundis totæ ſuperſunt, longè poſt pullum integrè completum.

6. Quòd vitellum cedat in primam alimoniam pullo, ante albumen.

7. De-

uæ cedit in *alimentum* &
crementum corporatu-
e, vel in alios uſus con-
ertitur, putà ad productio-
nem *membranarum* geni-
ram involventium.

7. Denique, quòd membranas fœ-
ab excrementis repetat ſeminum
iuſque parentis, non verò ab ipſis-
t primævis Ovuli pelliculis, è teſti-
in uterum propulſi.

DOG-

DOGMA 5.

De ſemine rurſus utriuſque parentis, Fabulatore *A. Paræo.*

Semen utrumque, utero exceptum, *non loci* [1] *modò*, ſed & ſanguinis & *ſpirituum* [2] *vitalium* influentium occaſione bullit & tanquam fermentatur, móxque

Ε'πίκρισις.

Hîc rejicio 1°. Calorem uteri alium eſſe à calore ſanguinis & ſpirituum quibus perfunditur.

2. Sanguinem & ſpiritus vitales influere

que in *tres bullas* [3] *ſurgit*,
ullis ſimiles, quas *aqua*
pluvia ſuo in flumen illa-
pſu excitat. Ampullæ illæ
trium

luere in ſemen recèns utero concep-
um.

3. Tres bullas in uno eodémque
orpore fluido, atque ſpiritibus mobi-
iſſimo, diſtinctas exurgere, ac etiam
onſiſtere, nec mentis, nec corporis
culis unquam percepi. Neceſſum eſt
nim ut ſpirituum irrequieto motu re-
olvantur in ſeſe atque confundantur.
mmò, aquæ pluvialis productæ bul-
æ, *ſpirituum licèt exortes*, vix aſſur-
unt, quin deprimantur atque con-
laccefcant.

4. Quænam analogia eſt, quæſo,
nter aquæ bullas ſpirituum neſcias &
nertes, atque ſeminis ſtricturas
piritibus fœtas & activiſſimas, qui-
us tandem variè motis atque concre-
tis

trium [5] *principum* viſcerum hepatis nempe, cordis & ce-tis mirificus ille compingitur Embryo, totius Mundi futurus Epitome.

5. Tanti valuit apud ſcriptores præconcepta mens de tribus Microcoſmi Reginis, *quas Rectrices vocant Facultates*, ut illarum unicuique ſua fuerit aſſignanda Regia & quidem in Nobis Embryonibus primitùs extructa. Sed, an-non triplicem illi Chimæram triplicibus illi viderunt oculis? Tres nempe bullas Embryonicas, ſuper quibus æquè firma Baſilicæ *Cordis*, *Cerebri Jecoriſque* fundamenta ponuntur, ac firmiter & inconcuſſè vel ſuper aquis, vel ſuper bullis ædificatur. Perperam igitur mirabilibus iſtis Bullis tribus, *ceu Regibus ternis Orientibus*, totus aſſurgit Neotericorum Chorus *Arch: Piccolhominus*, *Andr: Laur. Felix Platerus* &c.

Immò rurſus Neoterici bullas iſtas

cerebri concretiones quæ-
dam

mmeritò ſibi vindicant, nam Græci, Arabes, Barbari atque terſiſſimi quique Scriptores, longè ante *Paræum* & ejus Sequaces, Bullas iſtas plenis ſuis buccis ità ſufflant ut illis totæ Medicorum aures circumſonent. Quùm verò ciam ſine igne fumum eſſe nullum, cupidò me inceſſit Microſcopiis rem attentiùs explorandi. Tunc itaque, vigentibus oculis, bullas equidem Embryonicas Crẏſtallinas eſſe atque triplices luculenter deprehendi. Sed, antùm abeſt ut illæ ternariæ Cryſtallô ſua totum vel Embryonis vel viſcerum ejus trium, ſyſtema conſtituerint, t illas ediverſo clariſſimè ſecreverim n Embryonis apice, ab oculorum punctis, ac etiam à partibus ſubjectis, præertim à cordis, jecorîſque primordiis.

Quid ergo fuêre mihi tres illæ Cryſtalli? En profectò Myſticæ Naturæ ſecretum, ſacro velo hactenus

dam & *inchoatæ* [6] *deformationes* exiſtunt.

nus tectum, feliciter ſcrutatus ſum. Duas quippe Cryſtallos, ab oculorum tergo utrinque micantes, geminos eſſe detexi *Cerebri lobos*; tertiam verò Cryſtallum prioribus illis omninò poſticam atque contiguam, *Cerebellum* eſſe clarè diſtinctéque judicavi.

6. Atque ſic, mi Scriptor, ternis bullis, aquâ fluxilioribus, totum *deformas*; mirificum illud noſtræ Conceptionis opus.

DOGMA 6.

De ſeminibus attractis, Narratore Clar: Viro *Tho: Bartholino.*

Actio uteri & uſus eſt *attrahere* [1] & retinere ſemen muliebre à teſtibus *expulſum*, & virile à pene *injectum*. Hoc utrumque, in-

Ἐπίκρισις.

1. Alii *attractionem magneticam* utero tribuunt, quâ tantâ pollet ut ſeminis deſiderio totus in partes obſcænas provolvatur, & ei obvius ore, *quaſi manû*, id excipiat aut potiùs arripiat. Exindè eſt ut fabulati

inquam, ſemen in fundum trahitur, retinetur, conſervatur & fovetur, undè Conceptus.

Utriuſque autem ſemen debet eſſe fæcundum virtute

lati ſint uterum *ſæpiùs* in balneo ſemen virile, ſalaci priùs maſturpatoris manu eò conjectum, attraxiſſe atque foviſſe in fœtum. Immò, Dogma ſuum ut ſtabilirent, apud avidum genus auricularum, uterum dixerunt, attractionis potentioris ergò, cucurbitulæ Medicæ formam nactum eſſe, ac idcircò virile ſemen è ſuâ cervice haud ſecùs allicere, ac è profundis cuniculis ſerpentes cervus allicit narium inſpiratu. At ego, Meherclè, ſemen utero *trahi* perindè putem ac inteſtinis clyſteres, urinam veſicâ, ſanguinem arteriis &c. Verùm, Clariſſ. hicce

e *Plaſtica* [2] à toto deci-
.. Maſculum quidem
nam [3] dat *animatam*, il-
autem ſemen fœmi-
m ſuſcipit. Seminum
ò junctorum calori in-
no calor uteri externus
ungit & virtute *ſingu-
lari*

Auctor, quò citiùs ſemen in u-
n pertingat, utero *trahi* non vult
, nam in illum partim à *teſtibus*
li, partim verò *penê injici* pro-
r.

Hîc mirari ſubit ſeminis utriuſ-
laſticam virtutem exoleviſſe non-
Me quod attinet, ſi qua talis
ce ſit agnoſcenda, illam unam
ctò uni maſculo ſemini, *non verò*
ue, ſingulatim aſcribo.

*Maſculi ſeminis formam anima-
tam*

lari + vim illam *inſitam* & plaſticam *ſuſcitat* ad opus ſuum perficiendum, modo nobis non ſatis cognito.

tam dùm hîc docemur, vereri eſt omninò ne Lectoris mentem impia ſubeat ulla cogitatio *de ſemine animato*, déque *animabus* in Nos *ex traduce* deciduis.

4. Erroneum eſt apud me *virtutem ſingularem* utero tribuiſſe, illámque penitùs diſtinctam ab ejus complexu, fotu atque nutrimento: Nam, brutas animantes ut ſileam, extra uterum formatas & altas, an-non ipſi humani fœtus, citra corporis uteri virtutem ullam, in uterinis tubis non ſolùm concepti, ſed & foti ſunt nomineſtres, modô aliàs à Nobis enarrandô.

5. Somnio mihi & anilibus fabellis propius id videtur, quàm vero, *vim uteri ſingularem* vim alteram, *ſingularem etiam*, ſed in ſpermate veterno-

ſam, excitare, ut excuſſô veternô ſeſe impigrè ſtudiis Architectonices tota tradat.

DOGMA 7.

Super ſeminibus iiſdem, ſeminatore Celeberr: *D. D. Fernelio.*

Uterus fœcundus *inge-*

teſcentem in eo poteſtatem excitat & ad agendum extimulat ut energiâ fiat & dicatur. Tunc temporis ſemen opus aggreditur & ſuſcipit, quod antè nuſquam agere potuiſſet: alioqui enim mas ſolus *in*[3] *ſeipſo generaret*. Itaque ſeminis poteſtas in actum erumpit & exſuſcitatur uteri vi, atque

tur iterùm excitanda, ut omni depoſito *Lethargo*, ſive operis ſui *oblivione pigra & inerti*, Embryonis moleculam mirando extruat artificio.

3. An ergo, quia mares extra ſe generant, *Lethargicum* ſemen habent? Sed amabo! An ferax ipſis ager eſt, quem ſua imprægnent ſementi? An

e ea ipſa exuſcitatio con-
otio eſt.

Primùm itaque uterus
nen[4] *attrahit*, attractum
ntinet, contentum con-
oit: haud ſecùs ac ven-
culus tractum conten-
mque alimentum confi-
cit:

nceps nutrimentum ipſis ſuppetit,
ſementim illam, *minimè factam*,
e queant & in Embryonem atque
etum promovere? Mas itaque nuſ-
m generat in ſe, non defectu ener-
i principii; ſed defectu loci, quò
nen ſuum iſtud energicum, nec uſ-
m veternoſum, excipiatur, fovea-
& aleſcat.

4. Perindè ſcilicet ſemen *trahit*
ſibi inſerit uterus, Naturæ Hu-
næ feraciſſimus agellus, ac ſemen-
tim

cit: ut enim concoctio ventriculi, ſic conceptio uteri *propria* [5] *eſt actio*, quâ ambo ſemina mutuâ amicitiâ tanto complexu junguntur, veréque permiſcentur, ut fiat amborum *vis* [6] *unica* eademque natura.

Ex Lib. VII. de Hominis Procreatione Cap: Octavo atque Nono, cujus utriuſque Contextum peropportunè atque fideliter conjunxi.

tim aliquam quiſque ager è ſatoris manu atque ſacculo, magno impetu prolicit ac in ſeſe recondit.

5. Videſis Paragr. 4. ἐπικελσεως 6ae.

6. Quan-

6. Quantùm abludam ab illa ſententia abundanter liquet ex ſyſtemate meo ſuper *Humano Fœtu*.

DOGMA 8.

De ſeminibus piſtis, Piſtore Nobis *Franciſco Plazzono*.

Muliebres teſticuli virilibus multò minores & frigidiores, undè etiam ſemen generant tenuius & aquoſius, ut ex hoc tenuiore, tanquam ex [1] *aqua*; & ex maſculo craſſiore, tanquam

quam *farina*[2] fiat quædam veluti paſta à *vi prolifica*[3] depſenda & in utero fermentanda ad prolem ſuſcipiendam.

Ἐπίκρισις.

1°. & 2°. Iſthæc comparatio craſſa tàm obeſæ naris eſt, ut illius me pudeat omninó. Tales enim præcordiorum Humanorum pinſores ſervili piſtrino longè ſunt digniores, quàm Hippocrateô Libertatis Pileolô.

3. Vim illam *prolificam*, quam alii Plaſticam, Genitalem, Formativam, Enthæam & Architectonicam vocitant, jam pridem exploſimus *Dogmate* 1°. *Paragr:* 5°. *& Dogmate* 6°. *Paragr:* 2. *&* 5. *Nec-non inſuper Dogm:* 7. *v.* 2°.

CLAS-

Dogma Nonum de Conceptu à ſemine maſculo menſtruum ſanguinem colliquante, Liquatore atque Fuſore *Hier: Barbato.*

Semen ab arteriis uteri *exugitur* [1], quibus menſtrua evacuantur, ibique miſtura fit, & à *maris* [2] *ſemine,*

Ε᾽πίκρισις.

1. Arterias plenè diſtentas, perennique ſanguinis impulſu turgidulas, quicquam *exſugere* prorſus implicat.

2. Fœminei ſeminis ne gry quidem me-

ne, ut efficiente, menſtruum imprægnatur ab arteriis *fuſum* [3], & in utero deinde concurrit.

meminit Auctor; atque adeò mihi planè latet an illud concurrere velit cum ſemine maris atque menſtruo, ut è tribus illis commiſtis monſtrificus exurgat Embryo.

3. Dubio procul hic Scriptor campanæ pulſum audivit, ſed neſcivit ubi pulſaretur. Quippiam ſcilicet de *Colliquamento* ſubaudivit; ſed plenis auribus id nequaquam hauſit. Ignoravit nimirum quale illud eſſet, ac undenam oriretur.

DOG-

Conceptu ex ſemine maris menſtrua coagulante, Caſeario Nobis Clariſſ: *Iob: Hornio*.

Ut artifex ex ligno facit ſcamnum, ità ſemen aſculum poſtquam in locm ſuum, tanquam in offinam fabrilem venit, evo- è vaſis ſanguinem, è o facit partes omnes, guinem maternum actudo & coagulando, non cus ac coagulum in lac it, vel fermentum in aſſam panis.

Ἐπι-

Ε'πίκεϱισις.

PEripateticum iſtud Dogma Scriptoribus omnium Ordinum acceptiſſimum eſt. Ex illis autem benè multis Recentiſſimum elegi, quò pleniùs atque firmiùs id adſtruam, Neotericos ſcilicet Majorum Noſtrorum plurima *Vera* repudiare, plurima verò *Falſa* deoſculari. Iſtis prælibatis ——

Notandum eſt, rudem illam atque craſſam comparationem *coaguli* & *lactis*, cum *ſemine virili* & *ſanguine fœmineo*, nullum unquam fœtum tot mirificis particulis divinè diſcretum; ſed rudem omninò indigeſtámque *Molam* Nobis ob oculos jugiter poſituram eſſe.

Iſthæc enim *Ariſtotelis* atque *Cl: Alexandrini* hypotheſis de ſemine virili coagulante, *coaguli more in lac injecti*, tota via aberrat ab illo mirifico atque cœleſti *Jobi*, *Hippocratíſque Coagulo*, quod uni maſculo ſemini intra fœminarum

narum Ovula concreſcenti uenit aſcribendum. Id ipſum in meis Adverſariis *de fœminarum Ovo* v. 70. Ac inſuper in meo de Humano Fœtu Syſtemate, *Periochê* 30.ª. inſinuavi.

Rurſus itaque notandum eſt, *ſemen* maris aptius eſſe longè ad maternum ſanguinem ſpiritibus ſuis vivaciſſimis attenuandum atque fermentandum, juxta analogiam de fermento intra ſubactam farinæ maſſulam, quàm incraſſandum atque compingendum, juxta diſſimilem iſtam coaguli ſimilitudinem cum ſemine Virili.

Nihiloſeciùs, ſomnium iſtud de hominibus maſculo ſemine & ſanguine muliebri concretis, ità demulſit delirorum mentes ut eò veſaniæ fuerint abrepti, ſe pygmæos atque gigantes, rerum ingentium molitores atque maximarum etiam patratores, è ſemine virili ſuſcitaturos. Equino ſcilicet ventre maſculum ſperma digerunt primùm & exaltant: Deinceps verò, ſanguine muliebri cautè atque

atque prudenter irrorant atque nutriunt, donec in verum ac vivum infantem excreſcat. O veſanas hominum mentes! O pectora cæca & Dæmonum præſtigiis irretita!

DOGMA II.

De ſanguine menſtruo ſeminibus animato atque ſic Embryonis formatore, Plaſte Nobis vivifico. *Fr. Liceto.*

SAnguinis menſtrui uſus ſive operatio ejus eſt, ut *commiſtus* [1] cum utroque ſemine primùm indè

dè *animam* [2] ſpermatum *recipiat* [3] & conceptum *inſtituat*

E'πίκρισις.

Iſtæc ſententia contextibus *Liceti* ſicuti reſultat, ità certè portentis tota horret, cujus hæcce paucula horridiora ſunt.

1. Scilicet ſanguine menſtruo ſemina permiſceri. Delirantium enim iſtud eſt Viſum prorſus horrendum.

2. *Seminibus animam* aſcribit, vegetativam nimirùm atque ſentientem; Rationalem quippe ab ipſo Deo alibi repetit.

3. Metampſychoſin excogitat, ipſi Pythagoræ ignotam, à ſeminibus nempe parentum ad ſanguinem menſtruum; Atque adeò utraque ſeminum anima, *ſentiens ipſi dicta atque vegetans*, ab utroque ſemine ſecedit & in ſanguinem matris unicè tranſmigrat.

4. Ex

tuat [4]. Deinde verò ut illius partes delineet atque *determinatè* [5] diſponat.

4. Ex utraque ſeminum anima commiſta communem unam, illámque prorſus mirabilium effectricem, exurgere delirat. ——

5. Etenim, mirificum ſanguinem iſtum, duplici nunc Anima perfuſum, partium ſingularum non modò rudem delineatorem eſſe ſomniat, ſed & illarum cum determinatione quadam diſpoſitorem induſtrium eſſe atque prudentem comminiſcitur.

CLAS-

CLASSIS quarta, ſive

gma duodecimum de Conceptu ſemine ab uno, illóque fœmineo & Oviformi per irradationem ab aura ſeminali maſcula intra ipſum Ovarium.

eſtes mulieribus profectò multùm conferunt, nam ab ipſis *totum* generationis opus materiale dependet. Quod enim

Ε᾽πίκρισις.

Præceptoris Diſcipulorúmque ſcriptio tota vitiis ſcatet enorus, ſicuti meo Syſtemate de Fœtu,

tuat [4]. Deinde verò ut illius partes delineet atque *determinatè* [5] diſponat.

4. Ex utraque ſeminum animâ commiſta communem unam, illámque prorſus mirabilium effectricem, exurgere delirat. —— —— ——

5. Etenim, mirificum ſanguinem iſtum, duplici nunc Anima perfuſum, partium ſingularum non modò rudem delineatorem eſſe ſomniat, ſed & illarum cum determinatione quadam diſpoſitorem induſtrium eſſe atque prudentem comminiſcitur.

CLASSIS *quarta*, ſive

gma duodecimum de Conceptu ſemine ab uno, illóque fœmineo & Oviformi per irradiationem ab aura ſeminali maſcula intra ipſum Ovarium.

Teſtes mulieribus profectò multùm confent, nam ab ipſis *totum* generationis opus materiale dependet. Quod im eſt Ovarium in Oparis, id ſunt teſtes mubres, utpote qui *perfecta*

ſecta [2] *Ova* intra ſe contineant, humore ſcatentia & *pellicula* [3] propria circumcincta.

Iſtis Prodromi Horniani *Placitis Diſcipuli quique certatim ſuffragantur, præprimis verò* Kerckringius *hiſce verbis.*

Semen virile per *tubas* [4] *cæcas* [5] Fallopianas circumductum pervenit ad teſtes & ibi *cum* [6] *Ovo*, eodem modo, ac in cæteris Oviparis, mira quidem, & hactenus *non* [7] *explicata*, ſed vera tamen ratione con-

jungitur, atque Ovum ità [8] *fœcundatum* per *Vas* [9] *ejaculatorium* ad uterum [10] *tranſit.*

Ἐπίκρισις.

1. Præceptoris Diſcipulorúmque ſcriptio tota vitiis ſcatet enormibus, ſicuti meo Syſtemate de Fœtu, *quod purus putus eſt Naturæ Liber exſcriptus*, luculentiſſimè conſtat. Interim, fœmineis Ovis ſpiritu perindè caſſis & inertibus ac Ovorum albumen, hîc deroganda prorſus eſt Embryonis corporatura, quæ unicè maſculo ſemini ſpiritibus turgido & activo venit irroganda.

Perexiguus deindè liquor Ovuli *totam* generationis materiam ſuppeditare nequit, quin univerſus exhauriatur,

atque

atque adeò quin recèns formatus Embryo priùs areſcat & extinguatur inediâ intra pelliculas Ovi conſumti, quàm ullâ vel à vaſis umbilici, vel ab uteri madore nutritiâ lymphâ rigetur atque reſtauretur.

Accedit Ovulorum in fœminis analogia cum reliquis Ovis univerſè. Sic v. g. *ne gry quidem è toto materiali Ovi*, prout *à* Gallina conceptum eſt, pullum conſtituit: ſed univerſum pulli ſyſtema Unico germini galli refertur acceptum. Quidni ergo hac analogia doctus ſecurè proferam Ovula fœminarum nullam omninò conferre *materiam* ad Embryonis ſtamina nectenda, ſed illa ſingula ab Unico Virili ſpermate connecti? Sicut itaque ſolo germine galli, citra Chalazas & albumen atque vitellum pullus exurgit, Ovi ſui *materiali* nutriendus, ità prorſus è virili ſemine tantùm citra ullum alborem ovuli fæminei conſurgit Embryo, Ovuli materni ſuſtentandus illo *liquore*, quem ſemen verum atque

genuinum eſſe perhibent, *& de quo hîc legere eſt* v. 2. Pag. 44.

Talis inſuper analogia in ipſis ſeminibus ubique deprehendenda venit. Vegetantia quippe nequaquam aſſurgunt è ſeminis ſui pulpa; ſed è gemmula pulpamento innata.

Pariter rurſus, ſicuti gemmula quævis inditum ſibi primævum nutrimentum habet ab illa pulpa; ità omninò gemmula quævis Embryonica Viri, maſculum ſcilicet fœcundúmque ſemen uterô ſuſceptum, inſitum requirit ab Ovulo fœmineo nutrimen. Concludere eſt igitur *τὰ σπέρματα πάντα ἔχειν τινὰ τροφὴν ἐν αὐτοῖς, καὶ συναποτίκτεσθαι τῇ ἀρχῇ, καθάπερ ἐν τοῖς ᾠοῖς, ſemina quævis aliquid in ſe alimenti continere, quod unà cum generandi principio natura profundit, ſicut in Ovis.*

Eſt itaque procul omni vero Providum illum vegetabilium atque brutarum animantium Educatorem & Altorem minimis illis vegetantium api-

apicibus pullulaturis; ac minimis etiam vel inſectorum Ovulis, vermiculos excluſuris, nutrimentum indidiſſe primævum, nequaquam verò ſuorum Operum complemento proſpexiſſe, alimoniæ nimirum primigeniæ Embryonis in utero concreſcendi.

Sicut igitur in iſtis, ratione ſemper ſenſúque nullis; innatum illud alimentum prorſus eſt à generante principio diſtinctum; ità certè, recens omnis in Ovulo concretus Embryo, futurus quondam ſenſus rationíſque capax & Naturæ totius mirificum Exemplar, primigeniam ſuam alituram habet à vitæ ſuæ principiis energeticis longè diſcrepantem. Deus ergo, ut id medullitùs inculcem, nullum Embryonem Providentiâ ſuâ deſtitutum nudè abjecit. Nullus quippe compingitur unquam niſi in media Ovuli Lympha, Embryonum profectò perindè nutritiâ, ac vel Ovorum liquor pullitiei genuinus altor eſt; vel vegetantium in

obvio quovis ſemine pulpa germinis ſui nutrix eſt primæva.

2. Immò, *imperfecta* ſunt omninò, ſiquidem maſculo germine carent, nec ullo fotu quicquam procreare queunt. *Vera* quidem *Ova* ſunt, ſed irrita atque ſubventanea, *incompleta* ſcilicet ac *infœcunda*, nec priùs *perfecta* dicenda veniunt, quàm in uterum propulſa maſculo ſemine *compleantur* atque *fœcundentur*.

Ovum ergo fœmineum, etſi nullam Energeticam ſymbolam ad Embryonis compagem conferat, nihilominus, perindè *Verum* eſt *ſemen*, ac *Ovum* à Gallina ſola *Verum* eſt *Ovum*.

Vel aliter, fæminarum *Ovum* æquè mihi *Verum ſemen* eſt ac triticum v. g. in horreo ſæpiùs inverſum gemmulâque privatum, *Verum triticum* eſt, ac ejuſdem cum altero pretii ad panificium.

Vel aliter adhuc, Ova fæminarum, etſi virtute genitali minimè polleant,

Vera

Vera tamen *Ovula* ſunt, ſicuti ſemina quævis obvia à formicis recondita & apice ſuo genitivo minuta, *Vera* atque genuina ſemina meritò dicuntur.

Atque ſic omninò Codicibus ſacris ſua *de fœmineo ſemine* conſtat Auctoritas, quam vel minimùm defugiſſe, mihi ſumma Religio foret.

Tota igitur indole completum Ovum atque perfectum ab incompleto ac imperfecto diſſidet. Ovum quippe completum Mixtum eſt ab utroque Parente prognatum, è cujus advenâ germine exoritur animal, ex innato verò liquore primitùs nutritur. At incompletum & imperfectum, nec-non ex ſeſe prorſus infœcundum, Mixtum eſt à fœmina deciduum unicè & aptum natum ut vivifico ſemine maſculo prægnans, animal in ſeſe conceptum aliquamdiu ſuſtentet. Non ergo generamur *ex Ovo*, ſed *in Ovo*, Animantium omnium Primordio communi, nequaquam verò Pennigeris ſingulari, Sic itaque —— ——

Et genus omne Hominum, mediis in partibus Ovi,
Ni ſciret fieri, quis naſci poſſe putaret?

3. Fœmineis *Ovis* pelliculam tribuere, eámque denſam atque fortem, quæ tantum poſſit quantum duæ, rationi & experientiæ adverſari eſt. Quò etenim poroſior eſſet *Ovuli* tunicula atque maſculo ſemini patentior, tenuem illam oportuit eſſe: Ne autem præ tenuitate media creparet, providus Opifex exteriorem unam alterâ internâ ſuccinxit, quas acie ſcalpelli ita diſcindo atque dirimo ut flatu ſubſiliant duplices.

4. Virile ſemen in Tubas aſſurgere & *Ovulum* quandoque inibi fœcundare, nuſquam reclamo: Sed *tunc* Embryonem in Tubis procreari contendo. At iſtud profectò uſque adeò inſolens eſt, ut è recentiſſimis Muliebrium *Ovorum* hoſtibus acerrimis & Clariſſimus quondam Ultrajecti Profeſſor Anatomes,

tomes, id eventi reponat inter *inſomnia Apocrypha*.

5. *Cæcas* qui profert *Tubas* eſſe, etſi Tireſia vel Homero cæcior ſit, contrectatione nihiloſeciùs blanda & induſtria ſtylos in ipſas, Veterum more, leniter intruſurus eſt.

6. Gallinarum quidem *Ova plura* unico Galli compreſſu fœcundantur. Gallina quippe à Gallo ſecluſa tot nihilominùs *Ova*, quot Gallus ſpermate ſuo conſperſit, *viginti* v. g. Fœcunda ponit. Iſtud verò in fœminis nequaquàm obtinêre mordicùs teneo. *Ova* namque gallinarum in *Ovario* fœcundari oportuit, quia foris expoſita teſtam duriorem habent, quàm ut, ſicut in aquatilibus, ſemine maris penetrentur. Totam enim illa pullitiei ſuæ continent alimoniam atque ità nullo fotu intrinſeco atque nutritio indigent: Excluduntur ergo, ac deinceps obvio quovis incubatu pullitiem procreant atque nutriunt. Fœminarum verò *Ova* nec unquam ex-

cluduntur ad fotum, nec ulla unquam, niſi monſtrifica, induuntur teſta, nec totum denique ſui fœtus alimentum includunt. Quùm verò nec fotus nec alimonia ipſis unquam intrinſecè deſint, ſola in ipſis deſideratur maſcula virtus, quæ tenues illorum pelliculas pervadat & illa fœcundet.

Quòd ſi profectò fæminarum Ovula fœcunditatem illam in *Ovario* ſuo, tepido ſemper ac irriguo, nanciſcerentur, in illo certè fœtus perindè conciperetur, ac in ipſis earumdem fœminarum Tubis, in quibus *Ovula* earum non modò fœcundata atque fota, ſed & in fœtus nonimeſtres evaſiſſe viſa ſunt. At in fœminarum *Ovario* id ipſum accidiſſe nullâ conſtat hominum memoriâ. Gratis ergo aſſeritur in *Ovario* fœminarum *Ovula* fœcundari. Nam ſi genitalis ſpiritus ille paternus *Ovula* inibi afflaret atque virtute ſua genitali perfunderet, nihil prorſus obſtaret quin, *ſicut in Tubis*, ſufficienter ibi fota atque

quæ nutrita, in Embryones tandem converterentur. At iſtud omninò, ut inculcem, ſeculorum experientiæ, ab Adamo creto, penitus repugnat. Non ergo fœcundantur *Ova* in foeminarum Ovario, etſi largiter inibi foveantur ac etiam pleniſſimè nutriantur.

Quo pacto præterea maſculum ſemen genitiva virtute prægnans per tot mucoſos tubarum flexus ad fœmineum Ovarium adirent? Spiritus enim ſuos in itinere profunderet, nam ubique mucoſis Tubarum illis tot anfractibus ipſos demergi neceſſum eſt. Spiritus ergo genitales nulli ſufficientes unquam in Ovarium fœcundandum evehentur.

Ovarium inſuper tunica ſuccinctum eſt craſſa & effoeto ſemini prorſus impervia. Quòd ſi Ovuli maturitate dehiſcat illa tunica, dehiſcet tantùm è directo Ovuli maturati, atque adeò Ovulum illa duntaxat ſui facie ſemini penetrandum objiciet, non verò O-

vuli

vuli globulum univerſum ſemini ſubituro ſubjiciet. Atque ſic nequaquam multa, nequidem unicum Ovulum, in Ovario foeminarum foecunditatis ullius ſit unquam particeps. Sed è diverſo, Naturæ eſt in proclivi Ovulum nudum intra uterum volutum atque revolutum offendere, atque ſic illud undique impetere ſpiritúque ſuo genitali, inibíque geniali atque vivaciſſimo, perfundere.

Immò Ovula in Ovario foecundata, nec undique peramico atque blando hiſcentis Ovarii complexu contenta, ſpiritu ſuo genitali petulco, *maſculo ſcilicet*, intùs movente & expandente; media creparent. Atque ſic Conceptum omnem eluderent atque præverterent.

Rurſum, Ovula in Ovario foecundata non ampliùs Ovula forent, ſed Ova. Spiritu quippe geniali atque genitivo ſtatim ac turgent, continuò in molem aſſurgunt; illámque ſingulis momentis majorem atque majorem.

jorem. Conſequens igitur eſt ut Ovula iſthæc, *in ova nunc excreta & adaucta*, aliquam è ternis calamitatibus accipiant. Illorum etenim, ut dixi, vel diſtentæ tunicæ diſſilient, atque ſic humore fluxo Conceptionem evertent; vel integra iſthæc Ova præ mole ſua, nunc grandiori, Ovarii ſui nequibunt perrumpere clauſtra, hiatum ſcilicet ſtrictiorem illum Ovarii tuniculæ, modò prolatum; vel denique, largiori ſua quovis temporis momento amplitudine in eandem omninò proportionem incurrent, reſpectu ſubeundæ Tubæ, ac rudens ad foramen acus; atque adeò Conceptionem rurſus in utero futuram omninò præpedient. Alienum ſiquidem eſt ab omni ratione ſemini maſculo brutum tribuere inſtinctum, quo ſeſe ab uteri fundo per uteri tubas in Ovarium evehat, evocandorum exindè Ovulorum ergó. Sic etenim fingunt ſemen iſtud idem iiſdem prorſus uteri tubis mox retrogedi, ut in priſtinum uteri fun-

fundum remeare queat Ovulis ſatiatum, mox inibi à ſeſe pleniùs atque perfectiùs convertendis in prolem uterô prodituram.

Siccine igitur Ovarii fœcundandi Patronis ludere licèt in ſeriis? Illorum quippe ſemen in Ovarium uſque pertingens ſuam operam luderet inter eundum atque redeundum. Suos nempe, ſicuti dixi, ſpiritus prolificos in uliginoſis viarum Dædalis amitteret, atque ſic anſam omnem futuræ prolis perditè abrumperet.

Coronidis gratiâ, Ovarii fœcundati ſingulos Doctores inſimulabo perfidiæ. Perjurium quippe eſt in *Harvei* verba juraſſe, ipſúmque in univerſo Generationis opere colendiſſimum Evangeliſtam coluiſſe, mox tamen ipſum infidè deſeruiſſe. Fidem nimirum cæcam addixerunt *Harveo* profitenti, per plurimos à Coitu dies nihil prorſus ſeminis in utero deprehendi, atque ſic ſemen maſculum nequaquam in uteri cavum uſque penetrare. Nunc verò rece-

recedere eſt à tanti Viri placitis & fidem omnem ipſi detrahere, Dogmate novo atque monſtrifico, velle nimirum ſemen omne maſculum non modò cervicum uteri freta permeare, ſed & per medios Tubarum angiportus, glutine tenaciſſimo ſcatentes, in Ovarium uſque pertingere. Injurioſum igitur eſt, in Harvei Manes, Diſcipulos ejus tam altum ſapere ſuper Magiſtrum, ut ſemen velint maſculum in teſticulos foeminarum evehi, toto diviſos Tubarum Dædalearum glutinoſis anfractibus.

Alterius demùm Coronidis cauſâ, ſingulis iſtis Ovorum in Ovario fœcundatoribus animitùs vovebo ut Ova plura ſuis Uxoribus inſimul fœcundent, ac ſubindè peregrinentur in annos, & ſeri reduces ſuas Uxores offendant interpolata partione multiplici fœtas. Non erit quòd adulterii ipſas inſimulent? Vi quippe plurium Ovulorum, à ſeipſis, ſuis uxoribus fœcundatorum, ac deinceps ab Ovario, nonimeſtri ſe-

rie, ſecluſorum, toties ipſæ & per tot annos, caſtè feliciterque pepererunt. Apage nunc adulterarum Criminatores! En quippe Dogma quod ipſarum pudicitiæ patrocinatur, quódque omni aureo vellere, omníque Lapide Philoſophico potius eſt. Nulla ſiquidem Uxor eſt opulenta ſimul atque propudioſa, quæ talem Patronum nacta monilibus ipſum & auro non cumulet.

7. Quâ vel ignorantiâ vel malignitate viam ſeminis foeminei è teſticulis in Tubas Veteribus indictam eſſe Neoterici clamitent, me latet.? Revolvant, quæſo, Mortuorum monimenta & fiant ipſis concolores, quò doctam Majoribus ſuis palinodiam canant.

8. Ova iſtæc foecundari volunt per irradiationem quamdam ab aura ſeminali veluti magneticam. Sed iſtud Dogma utì hîc primum omnium fuit, ità & à Nobis primitùs rejectum eſt, *Claſſe* 1ª. *v.* 6°.

9. Vas

9. Vas iſtud ejaculatorium Tubas eſſe *cæcas Auctori Noſtro dictas* implicat. Sed certè, quodcunque alterum vel ſculptum, vel excuſum eſt, id omne mendax eſt atque Chimæricum.

10. *Tranſeat* iſtæc ſcriptio ſupina, quâ nuſquam docemur an *tranſeuntia* iſtæc Ova in uterum *tranſeant* vel ſuo vel alieno nutu, ídque vel coitus momento vel diebus aliquot poſt coitum?

CLAS-

CLASSIS *Quinta*

m includit Syſtema Me-
m de Fœtu Humano,
uòd utì fuſioris, ità &
lterius erit ſpeculationis,
tque adeò hîc eſto -----

FINIS.

Οὐκ

Οὐκ οἶδ' ὅπως εἰς τὴν ἐμὴν ἐφάνητε κοιλίαν, οὐδὲ ἐγὼ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ζωὴν ὑμῖν ἐχαρισάμην, καὶ τὴν ἑκάστου στοιχείωσιν οὐκ ἐγὼ διερύθμισα.

Neſcio quomodo in meo utero comparueritis; neque ego ſpiritum vitámque ſum largita Vobis, neque primariam cujuſque informationem ego coaptavi.

2. Macc. Cap. VII. V. 22.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με —— ——

Manus tuæ fecerunt me & aptaverunt me &c.

Pſ. cxix. verſ. 73.

F I N I S.